

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/70/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615000049
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5615000049.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. októbra 2015 v Žiline, o odvolaní obžalovaného B. A. S. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 0T/24/2015 zo dňa 22.6.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 0T/24/2015 zo dňa 22.6.2015 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine

obžalovaného

B. A. S., nar. XX.X.XXXX v H., Belgické kráľovstvo, trvale bytom

O. XXX, okres U. O.

o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), l), § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 2 000,- (dvetisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. u k l a d á obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím bol obžalovaný B. A. S. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za tento prečin mu bol podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon tohto trestu mu bol podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba na 18 mesiacov. Tým istým rozsudkom mu bol podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní. Podaním, ktoré bolo krajskému súdu doručené dňa 5.10.2015, odvolanie písomne odôvodnil. Prostredníctvom obhajcu uviedol, že s rozsudkom prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu, sa na hlavnom pojednávaní priznal a úprimne ho oľutoval. Nestotožňuje sa však s výrokom o treste. Prvostupňový súd mu uložil trest, ktorý sa mu zdá, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj vzhľadom na jeho osobu, ako neprimeraný. Za primeraný a dostačujúci považuje trest peňažný. Na Slovensku žije 15 rokov. Podniká v oblasti cestovného ruchu, reklamných a marketingových služieb a prenájmu nehnuteľností spojených s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájmom. Predmet jeho podnikania si vyžaduje, aby neustále sprevádzal klientov a zariaďoval veci spojené s podnikaním v okresnom meste. Bez osobného motorového vozidla je výkon takéhoto podnikania podstatne sťažený a v mnohých prípadoch priam nemožný. Ďalej dôvodil tým, že je otcom dvoch maloletých detí - I., nar. XX.X.XXXX a V., nar. X.X.XXXX. Automobil je pre jeho rodinu, k bežnému každodennému životu, nevyhnutný. Žiadal, aby pri ukladaní trestu boli zohľadnené všetky okolnosti, najmä odpis registra trestov, záznam z evidenčnej karty vodiča i skutočnosť, že nikdy nebol priestupkovo riešený. Aby bola zohľadnená správa z miesta bydliska, ktorá ho hodnotí ako osobu, ktorá je nápomocná iným i skutočnosť, že podniká a zamestnáva približne 30 ľudí. Skutok, ktorý sa mu kladie za vinu sa stal v neskorých nočných hodinách na málo frekventovanom mieste, pričom si pod vplyvom alkoholu nevedomoval svoje konanie a chcel len svoje motorové vozidlo preparkovať niekoľko sto metrov k miestu svojho trvalého bydliska. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok okresného súdu zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že mu uloží primeraný peňažný trest na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby a tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Príslušný prokurátor sa k písomne podanému odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Na verejné zasadnutie sa obžalovaný neustanovil. Svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil, aby sa verejne zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Prostredníctvom obhajkyne trval na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné, zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že krajský súd po preskúmaní predloženého spisu zistil, že procesný postup, ktorý predchádzal dotknutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. Záver okresného súdu, že skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sa dňa 13.5.2015 stal, je trestným činom a zodpovedá právnej kvalifikácii prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., je správny a zákonný. Rovnako je správny a zákonný záver prvostupňového súdu, že tento prečin spáchal obžalovaný B. A. S..

Krajský súd po preskúmaní napadnutého výroku o treste však zistil, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu nepostupoval podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. a obžalovanému uložil neprimerane prísny trest (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.). Potom odvolanie obžalovaného, podané proti výroku o treste, považoval krajský súd za dôvodné a opodstatnené.

Krajský súd sa stotožňuje s odvolacími výhradami obžalovaného, ktoré prezentoval v odvolaní, pokiaľ prvostupňovému súdu vytýkal, že pri ukladaní trestu nezohľadnil všetky okolnosti prípadu a nezohľadnil jeho osobu, a jeho osobné a majetkové pomery. Nesporné a nepochybné je, a z odpisu registra objektívne i preukázané, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol a rovnako v registri priestupkov nemá žiadny záznam o priestupku. Je otcom dvoch maloletých detí, žije usporiadaným životom. Na

území Slovenskej republiky žije už 15 rokov. Podniká v oblasti cestovného ruchu. Ako sám uviedol zamestnáva približne 30 ľudí. V mieste bydliska sa aktívne zapája do života obce. Správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom prvostupňový súd vyhodnotil všetky tieto skutočnosti ako skutočnosti, z ktorých nepochybne vyplýva, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) a navyše sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.). Príťažujúce okolnosti u obžalovaného zistené neboli. Za takejto situácie, keď prevažoval pomer poľahčujúcich okolností bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. S odvolacími námietkami obžalovaného, že peňažný trest bude v jeho prípade dostatočne spĺňať účel trestu, sa krajský súd stotožňuje. Podmienky ukladania peňažného trestu, jeho výkonu, ako aj podmienky premeny tohto trestu na trest odňatia slobody upravuje ustanovenie § 56 Tr. zák. Podľa odseku 1 citovaného právneho ustanovenia peňažný trest môže súd uložiť od 160,- Eur do 331.930,- Eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech. Podľa odseku 2 citovaného právneho ustanovenia, bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1, súd môže uložiť peňažný trest, ak ho ukladá za prečin, a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela trest odňatia slobody neukladá.

S poukazom na citované právne ustanovenie po zistení dvoch poľahčujúcich okolností a po vyhodnotení ich závažnosti a i vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy obžalovaného, krajský súd sa stotožnil s odvolaním obžalovaného a má za to, že účel trestu tak, ako má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. bude v prípade obžalovaného naplnený skôr trestom peňažným ako trestom odňatia slobody. Obžalovaný nemá sklon k páchaniu trestnej činnosti a v tomto prípade ide skôr o mimoriadne vybočenie z rámca jeho riadneho spôsobu života, a preto nie je nutné pôsobiť na neho hrozbou výkonu trestu odňatia slobody.

Obžalovaný v rozhodnom čase viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Dychovou skúškou na prítomnosť alkoholu v dychu bola u neho nameraná hodnota 0,97 mg/l alkoholu v dychu, čo je v prepočte 2,02 promile alkoholu v krvi. Obžalovaný ako vodič motorového vozidla hrubým spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky a v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky vykonával činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. V tejto súvislosti jeho obhajobné tvrdenie, že vozidlo viedol v neskorých nočných hodinách na málo frekventovanom mieste a, že mal v úmysle vozidlo len preparkovať niekoľko 100 metrov k miestu svojho trvalého bydliska, je neakceptovateľné. Z pohľadu uvedeného sú jeho odvolacie výhrady bezvýznamné. Obžalovaný ako vodič prejavil nespoľahlivosť a i odvolací súd považoval za nutné ho vyradiť z cestnej premávky ako aktívneho účastníka, avšak trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 24 mesiacov považoval za neprímerane prísny. I pri ukladaní tohto trestu krajský súd zohľadnil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností, keď príťažujúca nebola zistená a má za to, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 rok spolu s uloženým peňažným trestom vo výmere 2.000,- Eur naplní účel trestu tak z hľadiska individuálnej, ako aj z hľadiska generálnej prevencie.

Krajský súd na záver vyslovuje presvedčenie, že uložený trest bude na prevýchovu obžalovaného do budúcnosti postačujúci a tento si uvedomí skutočnosti, na ktoré poukázal v odvolaní, že je otcom dvoch maloletých detí, že ako podnikateľ zamestnáva približne 30 ľudí a používanie osobného motorového vozidla je pre jeho bežný každodenný život nevyhnutnosťou. Práve z týchto dôvodov sa musí správať tak, aby sa podobného konania nedopustil.

S poukazom na uvedené krajský súd po preskúmaní predloženej veci uzatvára, že odvolanie obžalovaného týkajúce sa výroku o treste bolo dôvodné, a preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.